

JUBILEUM A „HUNGÁRIÁS” ISKOLÁBAN

KEDVES INVITÁLÁST KAPOTT LAPUNK GOMBÁS ANDRÁS VENDÉGLŐSTŐL. A PESTSZENTLŐRINCI GOMBÁS ÉTTEREM TULAJDONOSA EGÉSZ ÉLETÉT, SZAKMAI ELŐMENETELÉT MEGHATÁROZTA AZ EGYKORI SZABADSÁG SZÁLLODÁBAN ELTÖLTÖTT JÓ PÁRESZTENDŐ.

Az ország akkori legnagyobb szállodája mostanra elérkezett átadásának félszázados évfordulójához. Az alkalomra megszervezett – immár 4 esztendeje hagyományosan viszsztatérő – Hungáriás Találkozó talán ezért is volt meghittebb, ha úgy tetszik történelmibb az azt megelőző összejöveteleknél.

Tisztáznunk kell, mindjárt a legelején néhány alapvető tény, mert valójában szakmatörténelmi eseményről van szó. 1964. december 31-én – országosan is kiemelt szállodaipari beruházként – adták át rendeltetésének a mintegy 500 szobás, az ország legnagyobb befogadóképességű ilyen jellegű létesítményét. Ez a ház az elmúlt 50 esztendőben mindvégig tart-

ni tudta a kiemelkedő színvonalat, nem került el a különböző piaci változásokat, privatizációkat. Ennek következményeként többszöri névváltoztatás is bekövetkezett: a Szabadságból lett Hungária, majd 20 évvel ezelőtt a Danubius szállodalánc tagjaként a Best Western Hotel névre keresztelték át.

A november végi Hungáriás Találkózón százat is meghaladta a jelenlévő emlékezők száma. **Gombás András** a fiával, **ifjabb Gombás Andrással** érkezett, aki szintén a vendéglátós pályát választotta élethivatásul és maga is három évet töltött itt el tanulóként. Jöttek is kezét fogni, egymást megölelni az egykori cimborák, brigádtagok, aki közül sokan egész pályafutásukat itt töltötték, ebben a kötelék-

ben, számosan persze másutt próbálták szerencsét, építették vendéglátói karrierjüket.

– Életemnek rendkívül fontos szakaszát jelenti a Szabadság Szállodában eltöltött időszak – mondta Gombás András, aki Fegyvernekről jött szerencsét próbálni Budapestre, kiválasztva magának a vendéglátói, felszolgálói szakmát. – A világot meghódító akaró fiatalemberként érkeztem ide, mint pályakezdő, olyan szakmai környezetbe, amit külön is nagy szerencsémnek tartok. Olyan főnökeim voltak, akik megtanítottak nemcsak a szakmai fogásokra, hanem a tisztességre, a vendég szeretetére, a mi hivatásunk mondhatni esszenciáját „kóstoltatták meg” velem.

A hivatalos program elkezdődik, **Ju-**

Gombás András (jobbról) pályakezdéséről beszélget egykori kollégájával

Herceg Tamás

Juhász István

Takács István Bátorvölgy Györgygel anekdotáik

Közsökösök

hász István, a Hungáriás Találkozók aktív és lelkes szervezője, a Best Western Hotel menedzsere üdvözlö az egybegyűlteket, majd **Krausz György** igazgató külön beszédben üdvözölte a régi és jelenlegi kollégákat. Rendkívül fontos „utalt rá”, hogy egy ilyen nagy múltú intézmény külön is visszaidézzék fejlődésének különböző korszakait. A Szabadság Szálloda egykori és mostani munkatársi gárdája egyaránt a kiemelkedő minőség folyamatos képviselőjére szövetkezett. Ezt megértették mindnyájan, akik itt dolgoztak és itt dolgoznak ma is.

A jubileumi rendezvényen külön is érdeklődtünk Krausz György igazgatótól a szállodához fűződő személyes viszonyáról. Mint kiderült, számára is egy pályáiv kezdetét jelentette a Szabadság Szálloda:

– Való igaz, 1971-ben itt kezdtem szállodás recepciósként, előtte a Gellértben dolgoztam. – Ha úgy tetszik itt kezdtem – közben más szállodákban is teljesítettem szolgálatot – és ha jó sorom engedi, itt is fejezem be. 2008-tól dolgozom az igazgatói poszton, 2011-től az Aréna Hotelt is vezethetem és a nagyságrendekre tekintve – a két szállodában közel ezer szoba fogad vendéget – a családias jelleget meg tudtuk őrizni. A Hungária és a Best Western karakteres, jól felkészült szakembereket toborzott, kialakult a törzsvendégkörünk. Legendásan jó szállodás, éttermi munkatársak vitték és viszik folyamatosan jó hírünket. Egyedivé formálódott vendéglátós arcunk is, előbb fagyaltunk volt Budapest szerte a legkelendőbb, majd a különböző a la carte éttermeink. A jelenről beszélve ki ne felejtsem azt a tényt, hogy a Best Western Hotel működteti a Danubius szállodalánc központi cukrászati üzemét. Szóval ez az 50 év az én 50 éves pályafutásomat is lefedi, ezért felemelő jelen lenni a találkozón.

Az 50 éves jubileumra utalóan meggyűjtötták az ünnepi tortát külön is megölelte egymást Gombás András és **Takács István**, aki már nyugdíjas, de országosan is

nagy formátumú vendéglátós szakembernek számít. Ő volt ugyanis az azóta már a magán vendéglátás területén szép sikereket elért vendéglátós egyik kedves, tiszteletreméltó kollegája:

– 72. évemet taposom és 1960-tól számítva, 2010-ig töltöttem el itt, összesen 50 évet – szolgál villanásnyi „számtanórával” a Kunszentmártonban élő, természetes tekintélyt parancsoló egykori főnök. – Anyámnak fogadója volt, ebből élt a család, így magam is a vendéglátás felé fordultam. Egymásra találtunk a Szabadság Szálloda és én. Itt maradtam, hamar kezembe adták a brifkót, nemcsak azért mert jól számoltam, hanem azért is, mert mindig is egyrangú partnernek tartottam kollegáimat, a megbízhatóság pedig a legfontosabb volt számomra. Azt pedig külön köszönöm Gombás Andrásnak, hogy megvallotta: számára mintaképpül szolgáltam annak idején. Tudásomat 30 évig úgy kamatoztattam, hogy tanítottam a felszolgálást különböző szakmai iskolákban. Szép időszak volt ez is.

Újabb kedves arcot fedez fel Gombás András, örömmel idézik vissza a már kicsit távolinak tűnő múltat **Herceg Tamással**, aki 16 évet dolgozott a Rákóczi úti szállodában. A Béke Hotelből helyezték át az itteni sörözőbe. Gombással is dolgozhattak együtt. Ő például visszaemlékszik 1980-ra, amikor a soros pártkongresszus teljes protokollját ők adták, ez pedig az akkori csúcvezetés nagy bizalma volt a szálloda iránt. Azt mondja, valahogy a mai vendéglátás már nem olyan, mint a régi. Élményt jelentett együtt dolgozni, a kollegialitás nemcsak szólam, hanem a mindennapok valósága volt.

Hirtelen egy olyan vendéglátós kollega lép társaságunkba, aki ma ugyan a Royal Szálloda egyik frontembere, de a Szabadság Szálloda megnyitása után vállalatán belül ide helyezték. **Meskál Tibor** a szobaszerviz szolgálatot indította be ebben a hatalmas szállodában. 1965-től mindössze egy évet töltött itt, és Gombás András tanulófelelőse is ő lehetett. Nem nehéz kitálcálni, hogy volt miről beszélgetniük. Olyan időkről, amikor például a szobapincérség egy olyan területe volt a vendéglátásnak,

amely különlegesen összetett. A szobapincér maga az intim szervíz! Egy személyes szolgáltatás képviselője, teljes szakmai felvértezéssel, nyelvtudással, finom megjelenéssel.

A múltidéztetést más módon is tetten érhetjük, amikor **Haraszi Béla** Venesz-díjas cukrásszal is válthatunk néhány szót a jubileumi eseményen. 10 évet dolgozott a cukrászat vezetőjeként és néhány momentummal utal is a Szabadság cukrászati fajsúlyosságára. Azaz nem véletlen, hogy most is itt van a központi termelő. Annak idején például innen szállították a Parlamentbe, az akkori Csemege Vállalatnak édes és sós teasütemények is itt készültek, évi 100 mázsa gesztenyemasszát szállítottak ki különböző cukrászműhelyeknek. A még mindig alkotó cukrászmester azt mondja: mint mindenütt itt is szeretett dolgozni.

– Most, hogy ilyen szép számmal összejöttünk, valóban rám törnek az emlékek és jó visszaidézni ezeket az éveket – mondja Gombás András. – Itt váltam felnőtt, felelősen gondolkodni tudó vendéglátós szakemberré! Nagyon fontosnak tartom, hogy az egészségügyi okok miatt programunkon megjelenni nem tudó **Duli László** igazgatóról is szóljak. A Hungáriás időszak legendás vezetőjeként növelni tudta a színvonalat, az elismertséget, nem utolsósorban pedig a piaci előmenetelt. Tőle is sokat tanultam, lehetőséget adott egyéni kibontakozásomra. Az ő közvetlen elődjét, **Sket Istvánné** igazgató asszonyt pedig „pótanyámnak” tartottam, amikor pedig 10 éves volt a Gombás Étterem a közel 300 fős vendégseregletnek így is mutattam be.

A Hungáriás Találkozóznak talán még egy fontos, ha úgy tetszik záró üzenete volt. A hazai vendéglátás fontos 50 évének egyik iskolateremtő helyszíne volt ez az épület, amelynek falai között jól érezte magát, legelsősorban a vendég, de a felszolgáló, a szakács, a cukrász, a drinkbáros és az igazgatók is. Ilyen erőik egyesítésével pedig a siker is borítékolható a következő 50 esztendőre is!

Gombás Andrásnak pedig köszönjük a meghívást.

Kiss Dezső Péter